

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А І Н И

_____2017 року

справа № П/000/00000/15

Дніпропетровський апеляційний адміністративний суд у складі колегії суддів:

головуючого судді: Чумака С. Ю.,
суддів: Гімона М.М. Юрко І.В. ,

розглянувши в порядку письмового провадження апеляційну скаргу Кіровоградської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління ДФС у Кіровоградській області на постанову Кіровоградського окружного адміністративного суду від 11 січня 2017 року у справі № П/000/00000/15 за позовом фізичної особи-підприємця ОСОБА_1 до Кіровоградської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління ДФС у Кіровоградській області про визнання протиправним та скасування рішення,

В С Т А Н О В И В:

Позивач звернувся до суду з позовом, в якому просив:

- визнати протиправною, недійсною та скасувати вимогу про сплату боргу (недоїмки) від 22.09.2014 року № Ф-000000000, в частині donaraxування ФОП ОСОБА_1, недоїмки зі сплати Єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за 9 місяців 2011 року в сумі 22415,10 грн.;

- визнати протиправним, недійсним та скасувати рішення від 22.09.2014 року №000000000 про застосування штрафних санкцій за donaraxування територіальним органом доходів і зборів або платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску в частині застосування до ФОП ОСОБА_1 штрафних санкцій в розмірі 2909,58 грн.

Постановою Кіровоградського окружного адміністративного суду від 11 січня 2017 року адміністративний позов задоволено.

Не погодившись з таким судовим рішенням, відповідач подав апеляційну скаргу, в якій просить постанову суду скасувати та прийняти нову постанову, якою відмовити у задоволенні позовних вимог.

Сторони в судове засідання не з'явилися, про час, дату та місце розгляду справи повідомлені належним чином. Колегія суддів розглянула справу відповідно до вимог ст. 197 КАС України в порядку письмового провадження за наявними у справі матеріалами.

Колегія суддів, заслухавши суддю-доповідача, дослідивши матеріали справи, обговоривши доводи апеляційної скарги, встановила наступне.

ФОП ОСОБА_1 здійснює оптову торгівлю періодичними засобами масової інформації, а саме книгами, журналами, газетами вітчизняного виробництва, перебуваючи на загальній системі оподаткування.

В період з 02.09.2014 року по 15.09.2014 року посадовими особами відповідача проведено документальну планову перевірку позивача щодо своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податків і зборів, дотримання законодавства щодо укладання трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками, виконання вимог валютного та іншого законодавства за період з 01.01.2012 року по 31.12.2013 року та правильності нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за період з 01.01.2011 року по 31.12.2013 року, за результатами якої складено акт № 716/11-23-17-01/НОМЕР_1 від 22.09.2014 року (т. 1 а.с. 13-42).

В ході перевірки встановлено наступні порушення:

- п. 177.4 ст. 177 ПК України донараховано податок з доходів фізичних осіб на загальну суму 3324,57 грн., в тому числі за 2012 рік на суму 1599,78 грн., за 2013 рік на суму 1724,79 грн.;

- ч. 2 п. 1 ст. 7 Закону України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" - донараховано єдиний соціальний внесок на загальну суму 30105,95 грн., в тому числі за 2011 рік - 22415,10 грн., за 2012 рік - 3700,83 грн., за 2013 рік - 3990,02 грн.

Перевіркою достовірності визначення задекларованих витрат, за період, що перевірявся, відображених у податкових деклараціях про майновий стан і доходи та додатку 5 до декларації, підтверджених документально, встановлено завищення витрат за період з 01.01.2012 року по 31.12.2013 року на суму 22163,80 грн., в тому числі за 2012 рік на суму 10665,20 грн., за 2013 рік на суму 11498,60 грн.

При цьому, згідно наданих ФОП ОСОБА_1 на перевірку документів (книги обліку доходів та витрат, видаткових накладних, банківських виписок про рух коштів на розрахункових рахунках, актів виконаних робіт, чеків, квитанцій) перевіряючими вираховано фактично понесені витрати, пов'язані з здійсненням оптової торгівлі періодичними виданнями, друкованими засобами масової інформації за період з 01.01.2012 року по 31.12.2013 року та встановлено, що вартість послуг на перепідготовку на розміщення продукції в сумі 22163,80 грн., в тому числі за 2012 рік в сумі 10665,20 грн., за 2013 рік в сумі 11498,60 грн. не підтверджено будь-якими розрахунковими документами.

Так, податковим органом зазначено, що в поданій до Кіровоградської ОДПІ декларації про майновий стан і доходи за 2012 рік № 1300021036 від 31.07.2013 року та книзі доходів і витрат № 715/1 від 04.11.2011 року, відображено вартість послуг на перепідготовку та розміщення продукції в сумі 10665,2 грн. та в декларації про майновий стан і доходи за 2013 рік № 1400012606 від 06.02.2013 року та в книзі обліку доходів і витрат № 7015/1 від 22.02.2013 року відображено вартість послуг на перепідготовку та розміщення продукції в розмірі 11498,6 грн.

З огляду на викладене, перевіряючими зроблено висновок про заниження чистого доходу на суму 22163,80 грн., в тому числі за 2012 на суму 10665,20 грн. та за 2013 рік на суму 11498,60 грн. (стор. 13-14 Акту перевірки).

22.09.2014 року, відповідачем винесено рішення № 0005251701 про застосування штрафних санкцій за донарахування територіальним органом доходів і зборів або

платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску, яким до ФОП ОСОБА_1 застосовано штрафні санкції, в розмірі 3931,87 грн. (т.1 а.с.11).

Також, 22.09.2014 року Кіровоградською ОДПІ винесено вимогу про сплату боргу (недоїмки) № Ф-000501701, якою відповідач, відповідно до ст. 25 Закону України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" та на підставі картки особового рахунку платника, акта перевірки від 22.09.2014 року №716/11-23-17-01, вимагав сплатити суму недоїмки зі сплати єдиного внеску, штрафів та пені на загальнообов'язкове державне соціальне страхування в сумі 30105,95 грн, з яких за 2011 рік - 22415,1 грн, за 2012 рік - 3700,83 грн, за 2013 рік - 3990,02 грн. (т. 1 а.с. 10).

Вказані вимога та рішення позивачем оскаржуються лише в частині зобов'язання сплатити недоїмку та нарахування штрафних санкцій за 2011 рік.

При вирішенні справи колегія суддів виходить з наступного.

Відповідно до вимог п. 177.2 ст. 177 ПК України, об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та не грошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи.

Пунктом 177.4 ст. 177 ПК України визначено, що до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать документально підтверджені витрати, що включаються до витрат операційної діяльності, згідно з розділом III цього кодексу.

Згідно з п. 177.4 ст. 177 ПК України до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать документально підтверджені витрати, що включаються до витрат операційної діяльності згідно з розділом III цього кодексу.

Згідно з пп. 138.1.1 п. 138.1 ст. 138 ПК України, витрати операційної діяльності включають собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг та інші витрати.

Витрати операційної діяльності, визначаються згідно з п. 138.4, 138.6-138.9, пп. 138.10.2-138.10.4 п.138.10, п. 138.11 ст.138 ПК України.

Згідно з п. 138.8 ст. 138 ПК України, собівартість виготовлених та реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг складається з витрат, прямо пов'язаних з виробництвом таких товарів, виконанням робіт та наданням послуг.

Перевіркою встановлено, що відповідно до декларації про майновий стан і доходи за 2011 рік, поданої до відповідача, сума задекларованого чистого доходу ФОП ОСОБА_1 становить 14566,00 грн.

При цьому, за результатами акта попередньої документальної перевірки № 271/17-1/НОМЕР_1 від 20.07.2012 року ФОП ОСОБА_1 за період з 01.04.2011 року по 31.12.2011 року збільшено суму чистого доходу на 64596,83 грн.

Таким чином, перевіркою достовірності відображення у звітності сум доходу, отриманого від здійснення діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб встановлено, що позивачем занижено чистий дохід на суму 86760,63 грн.. в числі: за квітень-грудень 2011 року на суму 64569,83 грн.

Перевіркою правильності нарахування єдиного внеску з сум доходу, на який нараховується єдиний внесок у розмірі 34,7 %, встановлено порушення вимог п.2 ст.7 Закону України від 08 липня 2010 року "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" (з змінами та доповненнями),

результаті чого ФОП ОСОБА_1 донараховано єдиний соціальний внесок в сумі 30105,95 грн., в тому числі: за 2011 рік в сумі 22415,10 грн., за 2012 рік в сумі - 3700,83 грн. та за 2013 рік в сумі 3990,02 грн.

Як вбачається з матеріалів справи за даними декларації про майновий стан і доходи за 9 місяців 2011 року, поданої позивачем 08.02.2012 року за № 159528, сума валових витрат від здійснення господарської діяльності за період з 01.04.2011 року по 31.12.2011 року становить 460305,00 грн. При цьому в акті від 20.07.2012 року № 271/17-1/НОМЕР_1 вказано, що згідно наданих ФОП ОСОБА_1 на перевірку документів (структура валових витрат, книга обліку доходів та витрат, банківські виписки, видані та отримані накладні, акти виконаних робіт) перевіркою обраховано фактично понесені валові витрати за 9 місяців 2011 року, що безпосередньо пов'язані з отриманим валовим доходом, які становлять 395708,147 грн. (т.1, а.с. 43-62).

Відповідно до даних декларації, поданої позивачем 08.02.2012 року, сума витрат за період з 01.04.2011 року по 31.12.2011 року становить 460305,00 грн. з них: 442 133,36 грн. - собівартість оплаченого та реалізованого в звітний період товару; 9371,64 грн. - оренда приміщення; 3230,00 грн. - вартість послуг по доставці товару; 516,00 грн. - послуги банку та 5054,00 грн. - єдиний соціальний внесок.

Судом встановлено, що розбіжність полягає в сумі собівартості оплаченого та реалізованого товару. Так, за висновками податкового органу сума складає 377536,53 грн., тоді як позивачем задекларовано 442133,36 грн.

В підтвердження задекларованих ФОП ОСОБА_1 витрат за 2011 рік в сумі 481304,00 грн., під час перевірки використано дані первинних бухгалтерських документів, а саме, товарних накладних, даних книги обліку доходів, банківських документів, складених у цілковитій відповідності до вищезазначених вимог законодавства, що і не заперечується відповідачем (т. 1 а.с. 141-164, 161-251, т. 2, а.с. 1-29, 31-237, 239-254, т. 3 а.с. 1-173, 175-250, т. 4 а.с. 1-84, 86-213, 215-250, т. 5 а.с. 1-167, 169-254, т. 6 а.с. 1-31, 34-251, т. 7 а.с. 1-22).

Згідно пп. 20.1.2 п. 20.1 ст. 20 ПК України визначено, що контролюючі органи мають право для здійснення функцій, визначених законом, отримувати безоплатно від платників податків, у тому числі благодійних та інших неприбуткових організацій, усіх форм власності у порядку, визначеному законодавством, довідки, копії документів, засвідчені підписом платника або його посадовою особою та скріплені печаткою (за наявності), про фінансово-господарську діяльність, отримані доходи, видатки платників податків та іншу інформацію, пов'язану з обчисленням та сплатою податків, зборів, платежів, про дотримання вимог законодавства, здійснення контролю за яким покладено на контролюючі органи, а також фінансову і статистичну звітність у порядку та на підставах, визначених законом.

Отже, з метою об'єктивного підтвердження понесених витрат ФОП ОСОБА_1 під час здійснення ним господарської діяльності у періоді, що перевірявся, працівники контролюючого органів мали право вимагати від позивача в ході перевірки, проведення інвентаризації основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, однак не вчинили даних дій.

Як вірно зазначено судом першої інстанції, податковим органом не заперечується реальність господарських операцій позивача щодо придбання у 2011 році товарів на загальну суму 481304 грн.

Разом з цим, в акті перевірки чітко не зазначено, від реалізації якої саме продукції та в якій кількості, контролюючий орган дійшов висновку про

недекларування позивачем отриманого доходу та чим безпосередньо підтверджується факт його отримання, тобто реалізації товару.

Відповідно до п. 44.1 ст. 44 для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим цього пункту.

Пунктом 177.10 ст. 177 ПК України передбачено, що фізичні особи - підприємці зобов'язані вести Книгу обліку доходів і витрат та мати підтверджуючі документи щодо походження товару.

Форма Книги обліку доходів і витрат та порядок її ведення визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Зі змісту акту перевірки слідує, що відповідачем порушення встановленого порядку ведення Книги обліку доходів і витрат не встановлено.

Таким чином, вказані документи підтверджують понесені ФОП ОСОБА_1 витрати на загальну суму 481304 гривень та їх використання у господарській діяльності, що в свою чергу спростовує висновки перевірки податкового органу, а відтак, свідчить про правильність відображених позивачем у звітних документах витрат за 2011 рік.

Таким чином, як вірно зазначив суд першої інстанції, з яким погоджується колегія суддів, вимога про сплату боргу № Ф-000000000 від 22.09.2014 року, якою позивача зобов'язано сплатити недоїмку зі сплати єдиного внеску, штрафів та пені в розмірі 30105,95 грн., підлягає визнанню протиправною та скасуванню в частині 22415,1 грн.

Згідно ст. 7 Закону України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" єдиний внесок нараховується для платників, зазначених у пункті 4 (крім фізичних осіб - підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування) та 5 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб, та на суму доходу, що розподіляється між членами сім'ї фізичних осіб - підприємців, які беруть участь у провадженні ними підприємницької діяльності. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску за кожну особу за місяць, у якому отримано дохід (прибуток).

Відповідно до ч. 2 ст. 9 ЗУ "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" обчислення єдиного внеску здійснюється на підставі бухгалтерських та інших документів, відповідно до яких провадиться нарахування (обчислення) або які підтверджують нарахування (обчислення) виплат (доходу), на які відповідно до цього Закону нараховується єдиний внесок.

Податковим органом, під час проведення перевірки зроблено висновок про заниження позивачем чистого оподаткованого доходу за 2011-2013 рік на суму 86760,63 грн і відповідно несплату ЄСВ в розмірі 30105,95 грн.

Оскільки суд дійшов висновку про протиправність вимоги відповідача на суму 22415,1 грн за 2011 рік, то підлягає скасуванню і рішення відповідача про нарахування штрафних санкцій за заниження суми ЄСВ за вказаний період.

Згідно розрахунку відповідача штрафні санкції за 2011 рік нараховані в розмірі 3362,27 грн, проте позивачем заявлені вимоги щодо скасування вказаного рішення лише щодо штрафних санкцій в розмірі 2909,58 грн і позов задоволений судом першої інстанції саме у вказаній частині.

Оскільки позивачем постанова суду не оскаржується, то колегія суддів не вбачає підстав для її зміни в цій частині.

З огляду на вказане колегія суддів вважає, що постанова суду першої інстанції прийнята законно та обґрунтовано, апеляційна скарга позивача, не ґрунтується на законі та не підлягає задоволенню, а постанова суду першої інстанції має бути залишена без змін.

На підставі викладеного, керуючись статтями 195, 197, 198, 200, 205, 206, 211, 212, 254 КАС України, суд

У Х В А Л И В:

Апеляційну скаргу Кіровоградської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління ДФС у Кіровоградській області залишити без задоволення.

Постанову Кіровоградського окружного адміністративного суду від _____ 2017 року у справі № П/0000/0000/15 залишити без змін.

Ухвала суду апеляційної інстанції, прийнята в порядку письмового провадження, набирає законної сили через п'ять днів після направлення її копії особам, які беруть у справі та може бути оскаржена до Вищого адміністративного суду України протягом 20 днів після набрання законної сили.

Головуючий:

С.Ю. Чумак

Суддя:

М.М. Гімон

Суддя:

І.В. Юрко